

Godina XIV
Utorak, 29. juna/lipnja 2010. godine

Broj/Broj
53

Godina XIV
Utorak, 29. juna 2010. godine

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik

ISSN 1512-7508 - srpski jezik

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

Na temelju članka IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 75. sjednici Zastupničkoga doma, održanoj 7. travnja 2010. godine, i na 46. sjednici Doma naroda, održanoj 28. svibnja 2010. godine, usvojila je

ZAKON

O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet Zakona)

(1) Ovim se zakonom uređuju uvjeti za zaštitu dizajna, način stjecanja, održavanje, sadržaj, evidencija prometa, prestanak i zaštita industrijskog dizajna u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: BiH).

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje i na industrijski dizajn koji je međunarodno registriran za teritorij BiH na temelju Haaškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskog dizajna (Ženevski akt 1999), usvojen u Ženevi 2. 7. 1999. godine (u daljnjem tekstu: Haaški sporazum), u svim pitanjima koja nisu izričito uređena Haaškim sporazumom.

Članak 2. (Značenje izraza)

U smislu ovoga Zakona, navedeni izrazi imaju sljedeća značenja:

a) "industrijski dizajn" je isključivo pravo na vanjski izgled proizvoda;

- b) "vanjski izgled proizvoda" je ukupni vizualni dojam koji proizvod ostavlja na informiranoga potrošača ili korisnika;
- c) "dizajn" je trodimenzionalni ili dvodimenzionalni vanjski izgled cijeloga proizvoda, ili njegova dijela, koji je određen njegovim vizualnim karakteristikama, posebice linijama, konturama, bojama, oblikom, teksturom i/ili materijalima od kojih je proizvod načinjen ili kojima je ukrašen, kao i njihovom kombinacijom;
- d) "informirani potrošač ili korisnik" označava fizičku osobu koja se redovito susreće s proizvodom,
- e) "proizvod" je bilo koji industrijski ili obrtnički proizvod, uključujući između ostaloga i dijelove koji su namijenjeni za spajanje u složeni proizvod, pakiranje proizvoda, grafičke simbole i tipografske znake, isključujući računalne programe;
- f) "industrijski ili obrtnički proizvod" je bilo koji predmet koji se industrijskim ili obrtničkim putem može proizvesti u većem broju istovjetnih primjeraka;
- g) "složeni proizvod" je proizvod koji je sastavljen od više dijelova koji mogu biti zamijenjeni i koji omogućavaju sastavljanje i rastavljanje proizvoda.

DIO DRUGI - UVJETI ZA ZAŠTITU

Članak 3. (Uvjeti za zaštitu dizajna)

Dizajn se štiti na temelju ovoga Zakona ako je nov i ako ima individualni karakter.

Članak 4. (Novost dizajna)

- (1) Smatrat će se da je dizajn nov ako istovjetan dizajn nije postao dostupan javnosti bilo gdje u svijetu prije dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna za taj dizajn ili ako nema ranije podnesene prijave za priznanje istovjetnog industrijskog dizajna.
- (2) U slučaju kada je zatraženo pravo prvenstva, smatrat će se da je dizajn nov ako nije postao dostupan javnosti prije dana priznatoga prava prvenstva.
- (3) Dizajni se smatraju istovjetnima ako se razlikuju samo u nebitnim detaljima.
- (4) Razlika u nebitnim detaljima postoji ako informirani korisnik na prvi pogled ne razlikuje dizajne.

Članak 5.
(Individualni karakter dizajna)

(1) Smatrat će se da dizajn ima individualni karakter ako se ukupan vizualni dojam koji ostavlja na informiranog korisnika razlikuje od ukupnog vizualnog dojma koji na toga korisnika ostavlja bilo koji drugi dizajn, a koji je postao dostupan javnosti prije dana podnošenja uredne prijave za priznanje industrijskoga dizajna ili dana priznatoga prava prvenstva suprotstavljenog industrijskog dizajna.

(2) Pri utvrđivanju individualnog karaktera dizajna moraju se uzeti u obzir stupanj slobode i objektivno ograničenje autora prilikom stvaranja dizajna konkretnoga proizvoda, prouzročeno tehnološkim i funkcionalnim karakteristikama toga proizvoda.

Članak 6.
(Dizajn proizvoda koji čini sastavni dio složenoga proizvoda)

(1) Dizajn primijenjen na proizvodu, ili sadržan u proizvodu koji čini sastavni dio složenoga proizvoda, smatrat će se da je nov i da ima individualni karakter:

a) ako sastavni dio koji je ugrađen u složeni proizvod ostaje vidljiv tijekom redovite uporabe složenoga proizvoda i

b) ako vidljive karakteristike sastavnoga dijela ispunjavaju uvjete novosti i individualnog karaktera.

(2) Pod redovitom uporabom iz stavka (1) točka a) ovoga članka podrazumijeva se uporaba krajnjega korisnika, isključujući održavanje, servisiranje ili popravak proizvoda.

Članak 7.
(Dostupnost javnosti)

(1) Smatrat će se da je dizajn postao dostupan javnosti, u smislu čl. 4. i 5. ovoga Zakona, ako je objavljen, izlagan, korišten u prometu robe i usluga, ili na drugi način otkriven prije dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna, ili datuma prvenstva ako je traženo, osim u slučaju kada u standardnim poslovnim tokovima nije postojala razumna mogućnost da poslovni krugovi specijalizirani za dano područje saznaju za otkrivanje dizajna.

(2) Neće se smatrati da je dizajn postao dostupan javnosti, u smislu stavka (1) ovoga članka, samo iz razloga što je otkriven trećoj osobi pod izričitim ili implicitnim uvjetima čuvanja tajnosti dizajna.

(3) Neće se smatrati da je dizajn postao dostupan javnosti, u svrhu primjene čl. 4. i 5. ovoga Zakona, ako je dizajn otkrio autor, njegov pravni sljednik ili treća osoba koja je informaciju dobila od autora ili njegovog pravnog sljednika, ili na temelju radnje koju je autor ili njegov pravni sljednik poduzeo, pod uvjetom da je od trenutka kada je izvršeno otkrivanje dizajna proteklo manje od 12 mjeseci do dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna, ili ako je zatraženo pravo prvenstva, od datuma prvenstva.

(4) Stavak (3) ovoga članka primjenjivat će se i ako je dizajn postao dostupan javnosti kao posljedica zlouporabe u vezi s autorom ili njegovim pravnim sljednikom.

Članak 8. (Nacionalni tretman)

(1) Pravo na industrijski dizajn pripada autoru dizajna ili njegovom pravnom sljedniku pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(2) Strane fizičke i pravne osobe uživaju ista prava glede zaštite industrijskog dizajna u BiH kao i domaće fizičke i pravne osobe ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora ili konvencija kojima je pristupila ili ih je ratificirala BiH (u daljnjem tekstu: međunarodni ugovori i konvencije), ili iz načela reciprociteta.

(3) Postojanje reciprociteta se pretpostavlja dok se ne dokaže protivno.

Članak 9. (Isključenje zaštite uslijed tehničke funkcije)

(1) Industrijskim dizajnom ne može se zaštititi dizajn koji je isključivo uvjetovan tehničkom funkcijom proizvoda.

(2) Industrijskim dizajnom ne može se zaštititi dizajn koji nužno mora biti reproduciran u svojem točnom obliku i dimenzijama, kako bi se omogućilo da bude mehanički povezan s ili postavljen u proizvod, oko proizvoda ili uz drugi proizvod, tako da svaki proizvod može izvršavati svoju funkciju.

(3) Pod uvjetima propisanim u čl. 4. i 5. ovoga Zakona, neovisno o stavku (2) ovoga članka, može se zaštititi dizajn koji omogućava višestruko sastavljanje ili povezivanje međusobno zamjenjivih proizvoda u modularnom sustavu.

Članak 10. (Apsolutni razlozi za odbijanje prijave za priznanje industrijskog dizajna)

Neće se odobriti zaštita za dizajn:

- a) koji nije dizajn u smislu članka 2. točka c) ovoga Zakona,
- b) čija je objava ili uporaba protivna javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima,
- c) koji sadrži državni ili drugi javni grb, zastavu ili amblem, naziv ili kraticu naziva neke zemlje ili međunarodne organizacije, kao i njihovo podražavanje, osim po odobrenju nadležnoga tijela te zemlje ili organizacije,
- d) koji sadrži naziv ili kraticu, grb, amblem, zastavu ili drugi službeni znak BiH ili njezinih entiteta, kantona, distrikta ili ih podražava, osim uz odobrenje nadležnoga tijela.

Članak 11.
(Relativni razlozi za odbijanje prijave za priznanje
industrijskog dizajna)

- (1) Na temelju podnesenog prigovora neće se odobriti zaštita za dizajn:
- a) koji nije nov u smislu članka 4. ovoga Zakona,
 - b) koji nema individualni karakter u smislu članka 5. ovoga Zakona,
 - c) koji je isključivo uvjetovan tehničkom funkcijom proizvoda u smislu članka 9. ovoga Zakona,
 - d) koji povređuje starije autorsko pravo ili neko pravo na industrijsko vlasništvo druge osobe,
 - e) koji predstavlja odnosno sadrži lik neke osobe, osim uz izričitu suglasnost te osobe,
 - f) koji može povrijediti nacionalna ili vjerska osjećanja.
- (2) Dizajn koji predstavlja, odnosno sadrži lik umrle osobe može se zaštititi samo uz pristanak bračnog druga i djece umrloga, ako njih nema uz pristanak roditelja, a ako nema roditelja uz pristanak drugih nasljednika, ako oporukom nije drukčije određeno.
- (3) Za zaštitu dizajna koji predstavlja, odnosno sadrži lik povijesne ili druge umrle poznate ličnosti potrebna je i dozvola nadležnoga tijela.

Članak 12.
(Nadležnost za postupak zaštite industrijskog dizajna)

- (1) Poslove koji se odnose na postupak zaštite industrijskog dizajna u upravnome postupku propisanom ovim Zakonom obavlja Institut za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Institut).
- (2) Ako nije drugačije propisano ovim Zakonom, u postupku pred Institutom primjenjuju se odredbe Zakona o upravnome postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09).
- (3) Protiv odluke Instituta donesene u postupku iz stavka (1) ovoga članka može se uložiti žalba Povjerenstvu za žalbe Instituta (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za žalbe) u roku od 15 dana od dana primitka odluke.
- (4) Protiv odluke Povjerenstva za žalbe može se pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka odluke.

Članak 13.
(Registri)

- (1) Institut u elektroničkom obliku vodi Registar prijava za priznanje industrijskog dizajna (u daljnjem tekstu: Registar prijava), Registar industrijskog dizajna i Registar zastupnika.

- (2) Registri iz stavka (1) ovoga članka objedinjeni su u jedinstveni sustav registara industrijskog vlasništva BiH u elektroničkom obliku.
- (3) Sadržaj registara iz stavka (1) ovoga članka propisat će se posebnim propisom za provedbu ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: provedbeni propis).
- (4) Registri iz stavka (1) ovoga članka smatraju se javnim knjigama i zainteresirane osobe mogu ih razgledati bez plaćanja posebnih pristojbi.
- (5) Na pismeni zahtjev zainteresiranih osoba i uz plaćanje propisane pristojbe i naknade posebnih troškova postupka, Institut će izdati preslike dokumenata i odgovarajuće potvrde i uvjerenja o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju.

Članak 14. (Zastupanje)

- (1) Fizičke i pravne osobe koje se bave zastupanjem u postupku zaštite industrijskog dizajna pred Institutom moraju biti upisane u Registar zastupnika iz članka 13. stavak (1) ovoga Zakona.
- (2) Stranu fizičku ili pravnu osobu u postupku pred Institutom mora zastupati zastupnik upisan u Registar zastupnika, a domaća pravna i fizička osoba može istupati i samostalno pred Institutom.
- (3) U Registar zastupnika upisuju se fizičke i pravne osobe koje ispunjavaju uvjete utvrđene provedbenim propisom.

Članak 15. (Pružanje informacija)

- (1) Institut, na pismeni zahtjev, obavlja usluge pretraživanja prijavljenih i registriranih industrijskih dizajna u BiH.
- (2) Institut će svakoj osobi, na njezin pismeni zahtjev, omogućiti uvid u dokumentaciju koja se odnosi na objavljeni industrijski dizajn.
- (3) Sadržaj i način pretraživanja iz stavka (1) i uvida iz stavka (2) ovoga članka uredit će se provedbenim propisom.

Članak 16. (Pristojbe i naknade u postupku stjecanja i održavanja industrijskog dizajna i pružanja informacijskih usluga)

Za sve radnje u postupku stjecanja, održavanja, evidencije prometa i prestanka industrijskog dizajna i za pružanje informacijskih usluga plaćaju se pristojbe suglasno Zakonu o administrativnim pristojbama (u daljnjem tekstu: pristojbe) i naknade posebnih troškova postupka (u daljnjem tekstu: troškovi postupka) u visini određenoj posebnom tarifom koju donosi Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine na prijedlog ravnatelja Instituta.

DIO TREĆI - POSTUPAK ZAŠTITE

Članak 17.

(Pokretanje postupka za priznanje industrijskog dizajna)

- (1) Postupak za priznanje industrijskog dizajna pokreće se prijavom za priznanje industrijskog dizajna (u daljnjem tekstu: prijava), koja se podnosi Institutu.
- (2) Bitni dijelovi prijave su:
 - a) zahtjev za priznanje industrijskog dizajna i
 - b) dvodimenzionalni prikaz dizajna (u daljnjem tekstu: prikaz).
- (3) Fakultativni dio prijave je opis dizajna (u daljnjem tekstu: opis).
- (4) Sadržaj prijave, način prezentacije i broj primjeraka pojedinih bitnih dijelova prijave, kao i sadržaj priloga koji se podnose uz prijavu, uređuju se provedbenim propisom.

Članak 18.

(Zahtjev za priznanje industrijskog dizajna)

- (1) Zahtjev za priznanje industrijskog dizajna sadrži:
 - a) podatke o podnositelju prijave,
 - b) podatke o autoru dizajna ili izjavu autora da ne želi biti naveden u prijavi,
 - c) naznaku o tome odnosi li se prijava na jedan ili više dizajna,
 - d) stvaran i kratak naziv dizajna,
 - e) pravni temelj za podnošenje prijave, ako autor dizajna nije podnositelj prijave,
 - f) potpis podnositelja prijave i
 - g) fakultativno, izjavu da se zahtijeva objava priznatog industrijskog dizajna 12 mjeseci nakon datuma donošenja rješenja o priznanju industrijskog dizajna (odgođena objava).
- (2) Jedna prijava može sadržavati zahtjev za priznanje industrijskoga dizajna za jedan ili više dizajna (do 100) koji se primjenjuju na proizvodima svrstanim u istu klasu međunarodne klasifikacije propisane Lokarnskim aranžmanom o ustanovljenju međunarodne klasifikacije industrijskog dizajna.
- (3) Autor dizajna može tijekom postupka zaštite, kao i tijekom cijeloga roka trajanja industrijskoga dizajna, povući svoju izjavu da ne želi da mu ime bude navedeno u prijavi, registrima kao ni u drugim ispravama predviđenim ovim Zakonom, odnosno zahtijevati da mu ime bude brisano kao ime autora navedenog dizajna u prijavi i registrima.

Članak 19.
(Prikaz)

- (1) Prikaz mora biti takav da se svi detalji vanjskog izgleda predmeta zaštite jasno vide.
- (2) Detalji vanjskog izgleda predmeta zaštite moraju biti prikazani na način koji jasno omogućuje određivanje opsega novosti dizajna i njegov individualni karakter.
- (3) Glede kvalitete i drugih tehničkih zahtjeva, prikaz mora ispunjavati uvjete propisane provedbenim propisom.
- (4) Ako je u pitanju prijava dvodimenzionalnog dizajna, kao prikaz može se dostaviti dvodimenzionalni primjerak (uzorak) prijavljenog proizvoda s tim što se najkasnije u roku od šest mjeseci od dana podnošenja prijave Institutu mora dostaviti prikaz koji ispunjava uvjete iz st. (1) do (3) ovoga članka.
- (5) Dvodimenzionalni primjerak iz stavka (4) ovoga članka dostavlja se Institutu na način predviđen provedbenim propisom.

Članak 20.
(Opis)

- (1) Opis mora biti utemeljen na podnesenom prikazu i mora se odnositi samo na vanjski izgled predmeta zaštite, što podrazumijeva površine proizvoda, odnosno njegovih dijelova koji se vide stalno ili pri redovitoj uporabi, odnosno samo na sliku ili crtež kojim je prikazan predmet zaštite, a koji se može prenijeti na određeni proizvod ili njegov dio.
- (2) Opis ne smije sadržavati podatke koji se odnose na konstrukciju, funkciju ili funkcionalne prednosti i slične podatke o proizvodu ili njegovim dijelovima.
- (3) Opis može imati maksimalno 150 riječi.
- (4) Sadržaj opisa pobliže se uređuje provedbenim propisom.

Članak 21.
(Registar prijava)

U Registar prijava upisuju se podaci o bitnim dijelovima prijave iz članka 17. ovoga Zakona i drugi podaci propisani provedbenim propisom.

Članak 22.
(Datum podnošenja prijave)

- (1) Za priznanje datuma podnošenja prijave potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži:
 - a) naznaku o tome da se traži priznanje industrijskog dizajna,
 - b) ime i prezime, odnosno naziv i adresu podnositelja prijave i

c) prikaz.

(2) Institut potvrđuje primitak prijave podnosiocu prijave na njegov primjerak.

(3) Po primitku prijave Institut ispituje sadrži li prijava dijelove iz stavka (1) ovoga članka.

(4) Ako prijava ne sadrži dijelove iz stavka (1) ovoga članka, Institut će pozvati podnosioca prijave da u roku od 30 dana, koji se ne može produljiti, otkloni nedostatke zbog kojih prijava nije mogla biti upisana u Registar prijava.

(5) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (4) ovoga članka ne otkloni nedostatke, Institut će prijavu zaključkom odbaciti.

(6) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (4) ovoga članka otkloni nedostatke, Institut će zaključkom priznati za datum podnošenja prijave onaj datum kada je podnositelj prijave otklonio uočene nedostatke.

(7) Prijava kojoj je priznat datum podnošenja upisuje se u Registar prijava, o čemu Institut pismeno obavještava podnosioca prijave.

Članak 23. (Pravo prvenstva)

Podnositelj prijave ima pravo prvenstva od datuma podnošenja prijave u odnosu na sve druge osobe koje su za istovjetan dizajn kasnije podnijele prijavu.

Članak 24. (Unijsko pravo prvenstva)

(1) Pravnoj ili fizičkoj osobi koja je podnijela urednu prijavu industrijskog dizajna s djelovanjem u nekoj državi članici Pariške unije ili Svjetske trgovinske organizacije priznat će se pravo prvenstva u BiH od datuma podnošenja te prijave ako u BiH za isti industrijski dizajn podnese prijavu u roku od šest mjeseci od dana podnošenja prijave s djelovanjem u dotičnoj državi.

(2) Osoba koja se poziva na pravo prvenstva iz stavka (1) ovoga članka u zahtjevu za priznanje industrijskog dizajna mora naznačiti datum podnošenja, broj prijave i zemlju za koju je prijava podnesena.

(3) Urednom prijavom iz stavka (1) ovoga članka smatra se svaka prijava koja ispunjava uvjete urednosti prema nacionalnom zakonodavstvu države članice Pariške unije ili Svjetske trgovinske organizacije za koju je prijava podnesena, ili prema propisima međunarodne organizacije nastale na temelju međunarodnog ugovora sklopljenog između ovih zemalja, bez obzira na kasniju pravnu sudbinu te prijave.

(4) Osoba iz stavka (1) ovoga članka dužna je u roku od tri mjeseca od dana podnošenja prijave u BiH dostaviti Institutu prijepis prijave iz stavka (1) ovoga članka, ovjeren od nadležnog tijela države članice Pariške unije, Svjetske trgovinske organizacije, odnosno međunarodne organizacije kojoj je ta prijava podnesena, kao i ovjereni prijevod prijepisa na jednom od jezika u službenoj uporabi u BiH.

(5) Ako osoba iz stavka (1) ovoga članka ne ispuni obvezu iz stavka (4) ovoga članka, Institut neće priznati zahtijevano pravo prvenstva te će zaključkom utvrditi da pravo prvenstva postoji od datuma podnošenja prijave, utvrđenog sukladno članku 22. ovoga Zakona, i nastaviti će postupak povodom podnesene prijave.

(6) Sadržaj zahtjeva za izdavanje uvjerenja o pravu prvenstva i sadržaj uvjerenja o pravu prvenstva koje izdaje Institut uređuju se provedbenim propisom.

Članak 25. (Izložbeno (sajamsko) pravo prvenstva)

(1) Podnositelj prijave koji je izlagao dizajn na službenoj ili službeno priznatoj međunarodnoj izložbi u BiH ili u drugoj državi članici Pariške unije ili Svjetske trgovinske organizacije, sukladno Konvenciji o međunarodnim izložbama, može u roku od tri mjeseca od dana zatvaranja izložbe zahtijevati u prijavi pravo prvenstva od prvoga dana izlaganja toga dizajna na izložbi.

(2) Osoba koja zahtijeva priznanje prava prvenstva iz stavka (1) ovoga članka dužna je uz prijavu dostaviti pismenu potvrdu nadležnoga tijela države članice Pariške unije ili Svjetske trgovinske organizacije u kojoj je izložba održana da je u pitanju izložba odnosno sajam međunarodnog karaktera, uz naznačene podatke o vrsti izložbe odnosno sajma, mjestu održavanja, datumu otvaranja i zatvaranja izložbe odnosno sajma i prvom danu izlaganja dizajna za koji se traži priznanje industrijskog dizajna.

(3) Uvjerenje da je izložbi odnosno sajmu održanom u BiH službeno priznat međunarodni karakter izdaje Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine.

Članak 26. (Višestruko pravo prvenstva)

Podnositelj prijave može zahtijevati priznanje višestrukog prava prvenstva na temelju ranije podnesenih prijava u jednoj ili više država članica Pariške unije ili Svjetske trgovinske organizacije pod uvjetima iz članka 24. ovoga zakona.

Članak 27. (Računanje rokova prvenstva)

(1) Priznanjem prava prvenstva iz članka 25. ovoga Zakona ne produljuju se rokovi iz članka 24. ovoga Zakona.

(2) U slučaju zahtijevanja višestrukog prava prvenstva iz članka 26. ovoga Zakona, rokovi koji prema članku 24. ovoga Zakona teku od datuma prvenstva računaju se od datuma prvenstva prve prijave.

Članak 28. (Izmjena prikaza)

U podnesenoj prijavi ne može se naknadno izmijeniti prikaz na takav način da se prema opsegu i sadržaju prikazanog predmeta zaštite bitno razlikuje od prvotnoga prikaza, čime bi se proširili novost i individualni karakter prvotno prikazanog dizajna.

Članak 29.
(Redosljed ispitivanja prijava)

- (1) Prijave se ispituju prema redosljedu određenom datumom njihova podnošenja.
- (2) Iznimno od odredbe stavka (1) ovoga članka, prijava se može rješavati po žurnom postupku u slučaju sudskog spora ili pokrenutog inspekcijskog nadzora ili carinskog postupka, na zahtjev suda ili nadležnoga tijela tržišne inspekcije, odnosno carinskog tijela.
- (3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka podnosi se zahtjev za ispitivanje prijave po žurnom postupku.

Članak 30.
(Ispitivanje urednosti prijave i odbacivanje prijave)

- (1) Postupak ispitivanja urednosti prijave obuhvaća ispitivanje svih uvjeta propisanih ovim Zakonom i provedbenim propisom.
- (2) Prijava je uredna ako sadrži bitne dijelove iz članka 17. ovoga Zakona, dokaz o uplati pristojbe i troškova postupka i druge propisane podatke.
- (3) Ako utvrdi da prijava nije uredna, Institut će pismenim putem, uz navođenje razloga, pozvati podnositelja prijave da je uredi u roku koji ne može biti kraći od 30 dana niti dulji od 60 dana.
- (4) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (3) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 60 dana.
- (5) Ako podnositelj prijave u ostavljenom roku ne uredi prijavu ili ne plati pristojbu za njezino uređivanje, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.
- (6) U slučaju iz stavka (4) ovoga članka, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, podnositelj prijave može podnijeti prijedlog za vraćanje u prijašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana primitka zaključka o odbacivanju.

Članak 31.
(Odustajanje od prijave)

- (1) Podnositelj prijave može tijekom cijeloga postupka odustati od prijave u cjelini ili samo za pojedine dizajne.
- (2) Ako je u Registru prijava upisano određeno pravo u korist treće osobe, podnositelj prijave ne može odustati od prijave bez pismene suglasnosti osobe na čije ime je upisano to pravo.
- (3) U slučaju kada podnositelj prijave odustane od prijave u cjelini, Institut donosi poseban zaključak o obustavi postupka.

(4) U slučaju iz stavka (3) ovoga članka prijava prestaje važiti idućega dana od dana predaje Institutu izjave o odustajanju.

Članak 32. (Razdvajanje prijave)

(1) Prijava koja sadrži zahtjev za priznanje više industrijskih dizajna (u daljnjem tekstu: višestruka prijava) može se, na zahtjev podnositelja prijave, do upisa industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna razdvojiti na dvije ili više pojedinačnih ili višestrukih izdvojenih prijava.

(2) Sadržaj zahtjeva za razdvajanje prijave uređuje se provedbenim propisom.

(3) Svaka od izdvojenih prijava iz stavka (1) ovoga članka dobiva novi broj prijave i upisuje se u Registar prijava, ali zadržava datum podnošenja prvotne višestruke prijave i njezino pravo prvenstva.

(4) O razdvajanju prijave donosi se posebno rješenje u kojem se naznačava broj, odnosno brojevi novih prijava, dizajni koji ostaju u prvotnoj višestrukoj prijavi i dizajni koji su u izdvojenoj ili izdvojenim prijavama.

(5) Izdvojena odnosno izdvojene prijave upisuju se u Registar prijava.

Članak 33. (Ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje prijave)

Ako je prijava uredna u smislu članka 30. ovoga Zakona, Institut ispituje postoje li apsolutni razlozi za odbijanje prijave propisani člankom 10. ovoga Zakona.

Članak 34. (Odbijanje zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna)

(1) Ako utvrdi da prijava ne ispunjava uvjete iz članka 10. ovoga Zakona, Institut će na temelju rezultata ispitivanja pismeno obavijestiti podnositelja prijave o razlozima zbog kojih se industrijski dizajn ne može priznati i pozvat će ga da se očituje o tim razlozima u roku koji ne može biti kraći od 30 dana niti dulji od 60 dana.

(2) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, uz plaćanje administrativne pristojbe i troškova postupka, Institut može jednom produjiti rok iz stavka (1) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 60 dana.

(3) Institut će rješenjem odbiti zahtjev za priznanje industrijskog dizajna u cijelosti ili za pojedine dizajne, kada je u pitanju višestruka prijava, ako podnositelj prijave ne postupi po zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka ili ako postupi, ali Institut i dalje smatra da se prijava industrijskog dizajna ne može priznati u cijelosti ili za pojedine dizajne, ako je u pitanju višestruka prijava.

DIO ČETVRTI - PRIGOVOR

Članak 35. (Objava prijave)

- (1) Prijava koja ispunjava uvjete iz članka 30. stavak (2) ovoga Zakona i ako nema razloga za odbijanje prijave iz članka 34. ovoga Zakona objavljuje se u "Službenom glasniku Instituta" (u daljnjem tekstu: službeno glasilo).
- (2) Podaci iz prijave koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

Članak 36. (Pretvaranje prijave za priznanje industrijskog dizajna u prijavu patenta, odnosno konsenzualnog patenta)

- (1) Do trenutka objave prijave iz članka 35. ovoga Zakona prijava za priznanje industrijskog dizajna može se pretvoriti u prijavu za priznanje patenta, odnosno konsenzualnog patenta.
- (2) Postupak za pretvaranje prijave iz stavka (1) ovoga članka uredit će se provedbenim propisom.

Članak 37. (Mišljenje zainteresirane osobe)

- (1) Nakon objave prijave svaka zainteresirana osoba, u roku od tri mjeseca od datuma objave, može dostaviti Institutu pismeno mišljenje u kojem se obrazlaže zašto dizajn iz objavljene prijave ne ispunjava uvjete iz članka 10. ovoga Zakona.
- (2) Osoba iz stavka (1) ovoga članka nije stranka u postupku.
- (3) Institut će mišljenje iz stavka (1) ovoga članka, ako ga smatra relevantnim za priznanje prijave, dostaviti podnositelju prijave na odgovor u roku koji ne može biti kraći od 15 dana niti dulji od 30 dana.
- (4) Nakon primitka odgovora podnositelja prijave iz stavka (3) ovoga članka, odnosno istekom roka iz stavka (3) ovoga članka, Institut će donijeti odluku o priznanju ili odbijanju zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna.

Članak 38. (Prigovor)

- (1) U roku od tri mjeseca od dana objave prijave zainteresirana osoba može podnijeti Institutu pisani prigovor u kojem treba obrazložiti razloge iz kojih dizajn iz objavljene prijave ne ispunjava uvjete iz članka 11. ovoga Zakona.
- (2) Zainteresirana osoba iz stavka (1) ovoga članka je:
 - a) svaka osoba koja smatra da nisu ispunjeni uvjeti propisani člankom 11. stavak (1) toč. a), b), c) i f) ovoga Zakona,

- b) nositelj nekog od prava iz članka 11. stavak (1) točka d) ovoga Zakona,
- c) osoba ili njezini pravni sljednici, u smislu članka 11. st. (2) i (3), čiji lik predstavlja predmet dizajna u slučaju iz članka 11. stavak (1) točka e) ovoga Zakona.

(3) Rok za podnošenje prigovora iz stavka (1) ovoga članka ne može se ni iz kojeg razloga produljiti niti se nakon isteka navedenoga roka mogu podnijeti bilo kakve dopune prigovora, uključujući i dostavu dodatnih dokaza kojima se prigovor opravdava.

(4) Ako je na datum objave prijave protiv koje se prigovor podnosi u tijeku postupak za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna, žiga ili nekog drugog prava na industrijsko vlasništvo, a prigovor se temelji na starijem pravu na industrijsko vlasništvo protiv kojega je pokrenut neki od navedenih postupaka, Institut će, sukladno razlozima prigovora, zastati s postupkom po prigovoru do pravomoćnosti odluke iz ranije pokrenutog postupka.

(5) Zainteresirana osoba iz stavka (1) ovoga članka ima status stranke u postupku povodom prigovora.

Članak 39. (Sadržaj prigovora)

(1) Prigovor mora naročito sadržavati:

- a) ime i prezime, odnosno naziv podnositelja prigovora i njegovu adresu, odnosno poslovno sjedište,
- b) detaljno obrazložene sve razloge i dokaze na kojima podnositelj prigovora temelji prigovor i kojima dokazuje status zainteresirane osobe iz članka 38. stavak (2) toč. b) i c) ovoga Zakona,
- c) sve objavljene podatke o prijavi protiv koje se podnosi prigovor, uključujući i broj prijave, ime i prezime i adresu, odnosno naziv i poslovno sjedište podnositelja prijave i naziv i prikaz dizajna,
- d) uredno ovlaštenje, ako se prigovor podnosi posredstvom zastupnika.

(2) Prigovor se podnosi u dva primjerka.

Članak 40. (Postupak povodom prigovora)

(1) Nakon primitka prigovora Institut ispituje je li prigovor u svemu podnesen sukladno čl. 38. i 39. ovoga Zakona.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka (1) ovoga članka, Institut će zaključkom odbaciti prigovor.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka (1) ovoga članka, Institut će dostaviti prigovor podnositelju prijave i pozvati ga da se o njemu pismeno očituje u roku od 60 dana.

- (4) Rok iz stavka (3) ovoga članka ne može se produžiti niti nakon njegova isteka podnositelj prijave može podnijeti dopune svojeg odgovora na prigovor, uključujući i dodatne dokaze.
- (5) Ako se podnositelj prijave ne očituje o prigovoru u roku iz stavka (3) ovoga članka, Institut će rješenjem odbiti zahtjev za priznanje industrijskog dizajna u granicama zahtjeva iz prigovora.
- (6) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (3) ovoga članka odgovori na prigovor, Institut ispituje opravdanost navoda iz prigovora, pri čemu može odrediti usmenu raspravu.
- (7) Ako je prigovor podnesen na temelju starijeg autorskog prava kao razloga iz članka 11. stavak (1) točka d) ovoga Zakona, a podnositelj prijave je odgovorio na prigovor, Institut može, s obzirom na okolnosti, uputiti stranke da postojanje autorskoga prava kao razloga iz članka 11. stavak (1) točka d) ovoga Zakona riješe kao prethodno pitanje u postupku pred nadležnim sudom.
- (8) Nakon provedenoga postupka po prigovoru, na temelju utvrđenih činjenica Institut donosi rješenje o odbijanju prigovora, o djelomičnom odbijanju prigovora i djelomičnom priznanju zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna, odnosno o odbijanju zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna.

Članak 41.

(Rješenje o priznanju industrijskog dizajna)

- (1) Ako prijava ispunjava uvjete za priznanje iz čl. 10. i 11. ovoga Zakona, Institut o tomu donosi zaključak kojim ujedno poziva podnositelja prijave da u roku od 30 dana plati pristojbu i troškove postupka za prvih pet godina zaštite, za objavljivanje industrijskog dizajna i za ispravu o industrijskom dizajnu, te da Institutu dostavi dokaze o izvršenim uplatama.
- (2) Ako podnositelj prijave u ostavljenom roku ne dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz stavka (1) ovoga članka, smatrat će se da je odustao od prijave i Institut će donijeti poseban zaključak o obustavi postupka.
- (3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka podnositelj prijave može, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, podnijeti prijedlog za vraćanje u prijašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana primitka zaključka o obustavi postupka.
- (4) Ako podnositelj prijave dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz stavka (1) ovoga članka, Institut donosi rješenje o priznanju industrijskog dizajna prema usvojenom prikazu, odnosno ako je u prijavi dostavljen i opis prema prikazu i opisu, objavljuje industrijski dizajn i izdaje ispravu o industrijskom dizajnu.
- (5) Sadržaj rješenja o priznanju industrijskog dizajna uređuje se provedbenim propisom.

Članak 42.

(Upisivanje rješenja o priznanju industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna)

- (1) Rješenje o priznanju industrijskog dizajna s propisanim podacima upisuje se u Registar industrijskog dizajna.

(2) Podaci iz rješenja o priznanju industrijskog dizajna koje se upisuje u Registar industrijskoga dizajna uređuju se provedbenim propisom.

(3) datum upisivanja rješenja o priznanju industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna je datum rješenja o priznanju industrijskog dizajna.

Članak 43.
(Objava industrijskog dizajna)

(1) Registrirani industrijski dizajn s propisanim podacima objavljuje se u službenom glasilu.

(2) Podaci o industrijskom dizajnu koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

Članak 44.
(Isprava o industrijskom dizajnu)

(1) Institut izdaje ispravu o industrijskom dizajnu zajedno s rješenjem o priznanju industrijskog dizajna.

(2) Sadržaj i izgled isprave o industrijskom dizajnu uređuju se provedbenim propisom.

DIO PETI - POSTUPAK MEĐUNARODNE REGISTRACIJE INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Članak 45.
(Opća odredba)

Na međunarodno registrirani industrijski dizajn, za koji je zaštita zatražena i za teritorij BiH prema Haaškome sporazumu, primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i provedbenoga propisa u svim pitanjima koja nisu uređena tim ugovorom, osim ako se odredbama ovoga dijela Zakona ne propisuje drukčije.

Članak 46.
(Međunarodna prijava industrijskog dizajna i zahtjev za upisivanje promjene u Međunarodni registar)

(1) Nositelj industrijskog dizajna iz BiH, odnosno podnositelj prijave u BiH, može podnijeti međunarodnu prijavu industrijskog dizajna kao i zahtjev za upisivanje promjena u Međunarodnom registru sukladno Haaškome sporazumu i međunarodnim propisima za provedbu Haaškoga sporazuma.

(2) Međunarodna prijava i zahtjevi iz stavka (1) ovoga članka, po izboru podnositelja, mogu se podnijeti izravno Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni ured), ili neizravno, putem Instituta, na način kako je propisano Haaškim sporazumom, Zajedničkim pravilnikom Haaškoga sporazuma, Administrativnim uputama, ovim Zakonom i provedbenim propisom.

(3) Ako se prijava i zahtjevi iz stavka (1) ovoga članka izravno podnose Međunarodnom uredu, sve međunarodne pristojbe i troškovi postupka plaćaju se izravno Međunarodnom uredu.

(4) Ako se prijava i zahtjevi iz stavka (1) ovoga članka podnose putem Instituta, pristojba i troškovi postupka plaćaju se Institutu, a međunarodne pristojbe izravno Međunarodnom uredu.

Članak 47.

(Postupak pred Institutom za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna)

(1) Postupak za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna pokreće se podnošenjem zahtjeva za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna.

(2) Uz zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna podnose se i:

- a) prikaz industrijskog dizajna,
- b) ovlaštenje, ako se zahtjev podnosi posredstvom zastupnika,
- c) dokaz o uplati pristojbe i troškova postupka za zahtjev i
- d) fakultativno, opis industrijskog dizajna.

(3) Sadržaj zahtjeva iz stavka (1) ovoga članka, kao i sadržaj priloga koji se podnose uz zahtjev, uređuju se provedbenim propisom.

(4) Ako zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna nije uredan, Institut će pismenim putem pozvati podnositelja zahtjeva da ga u roku od 30 dana od dana primitka poziva uredi.

(5) Na obrazloženi zahtjev podnositelja zahtjeva, rok iz stavka (4) ovoga članka može se produljiti najviše za 60 dana.

(6) Ako podnositelj zahtjeva u ostavljenom roku iz st. (4) ili (5) ovoga članka ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna.

(7) Ako je zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna uredan, Institut će zaključkom pozvati podnositelja zahtjeva da u roku od najviše 30 dana plati pristojbu Međunarodnom uredu za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna i dostavi dokaz o izvršenoj uplati.

(8) Kada podnositelj zahtjeva za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna dostavi dokaz o izvršenoj uplati iz stavka (7) ovoga članka, Institut će Međunarodnom uredu dostaviti zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna.

(9) Ako podnositelj zahtjeva za međunarodnu registraciju ne dostavi dokaz o izvršenoj uplati iz stavka (7) ovoga članka, smatrat će se da je zahtjev povučen, o čemu Institut donosi zaključak o obustavi postupka.

Članak 48.

(Postupak Instituta prema međunarodnoj prijavi industrijskog dizajna za koju je tražena zaštita u BiH sukladno Haaškome sporazumu)

(1) Svaka međunarodna prijava industrijskog dizajna podnesena putem Haaškog sporazuma za koju je zatražena zaštita u BiH, objavljena u službenome glasilu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo u kojem se objavljuju međunarodne prijave industrijskog dizajna, smatrat će se formalno urednom.

(2) Međunarodna prijava iz stavka (1) ovoga članka smatrat će se objavljenom i priznatom u BiH, a industrijski dizajn registriranim danom objave te prijave u službenome glasilu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo.

(3) Institut u postupku povodom međunarodne prijave iz stavka (1) ovoga članka ne primjenjuje odredbe čl. 30., 33., 34., 35., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43. i 44. ovoga Zakona.

(4) Izuzimajući odredbe st. (1), (2) i (3) ovoga članka, na međunarodnu prijavu iz stavka (1) ovoga članka sukladno se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

Članak 49.

(Obavijest Međunarodnom uredu)

Institut će bez odgode obavijestiti Međunarodni ured o prestanku važenja međunarodno registriranog industrijskog dizajna u BiH kao i o svim drugim promjenama vezanim uz taj dizajn koje su upisane u Registar industrijskog dizajna Instituta.

DIO ŠESTI - STJECANJE, SADRŽAJ, OPSEG I OGRANIČENJE PRAVA

Članak 50.

(Stjecanje i važenje industrijskog dizajna)

(1) Industrijski dizajn stječe se upisivanjem u Registar industrijskog dizajna i vrijedi pet godina od dana podnošenja prijave, s tim da se može još četiri puta produžiti za isto razdoblje.

(2) Industrijski dizajn vrijedi od dana podnošenja prijave Institutu, pod uvjetom da bude registriran.

(3) Sadržaj zahtjeva za produženje važenja industrijskog dizajna uređuje se provedbenim propisom.

Članak 51.

(Isključiva prava nositelja industrijskog dizajna)

(1) Nositelj industrijskog dizajna ima pravo zabraniti trećoj osobi neovlašteno ekonomsko iskorištavanje registriranog industrijskog dizajna.

(2) Pod ekonomskim iskorištavanjem iz stavka (1) ovoga članka podrazumijeva se:

- a) industrijska i obrtnička izradba proizvoda za tržište, na temelju primjene zaštićenog dizajna,
- b) uporaba takvoga proizvoda u gospodarskoj djelatnosti,
- c) skladištenje takvog proizvoda u svrhu njegova stavljanja u promet,
- d) ponuda takvog proizvoda u svrhu njegova stavljanja u promet,
- e) stavljanje u promet takvog proizvoda,
- f) uvoz, izvoz ili provoz takvog proizvoda.

(3) Prava koja proizlaze iz ovoga članka imaju djelovanje prema trećim osobama od datuma upisivanja industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna.

Članak 52.

(Moralna prava autora dizajna)

(1) Moralno pravo autora dizajna je da njegovo ime bude navedeno u prijavi, spisima i ispravi o industrijskom dizajnu.

(2) Autor dizajna može tijekom postupka zaštite, kao i tijekom cijeloga roka trajanja industrijskog dizajna, povući svoju izjavu da ne želi da mu ime bude navedeno u prijavi, registrima, kao ni u drugim ispravama predviđenim ovim Zakonom.

Članak 53.

(Opseg industrijskog dizajna)

(1) Opseg registriranog industrijskog dizajna određen je prikazom iz članka 19. ovoga Zakona.

(2) Pri utvrđivanju opsega industrijskog dizajna u slučaju spora sud će uzeti u obzir stupanj slobode autora prilikom stvaranja industrijskog dizajna, u smislu članka 5. stavak (2) ovoga Zakona.

Članak 54.

(Pravo na raniju uporabu)

(1) Industrijski dizajn nema djelovanje prema savjesnoj osobi koja je prije datuma priznatog prava prvenstva prijave u zemlji već počela koristiti isti dizajn u proizvodnji, ili je izvršila sve potrebne pripreme za početak takve uporabe.

(2) Osoba iz stavka (1) ovoga članka ima pravo dizajn zaštićen registriranim industrijskim dizajnom koristiti isključivo u proizvodne svrhe, u svom poduzeću ili radionici, ili tuđem poduzeću ili radionici za vlastite potrebe.

(3) Osoba iz stavka (1) ovoga članka ne može prenijeti svoje pravo na uporabu industrijskog dizajna na drugoga, osim ako zajedno s pravom prenosi i poduzeće ili radionicu, odnosno dio poduzeća u kojem je pripremljena odnosno započela uporaba toga industrijskog dizajna.

Članak 55.
(Ograničenje prava)

Nositelj industrijskog dizajna ne može zabraniti trećoj osobi:

- a) bilo koju radnju učinjenu u nekomercijalne i eksperimentalne svrhe i
- b) radnje umnožavanja u svrhu podučavanja ili citiranja, pod uvjetom da su takve radnje sukladne praksi lojalne konkurencije i da neopravdano ne ugrožavaju normalno iskorištavanje industrijskog dizajna, kao i da je navedeno podrijetlo dizajna.

Članak 56.
(Ograničenje prava radi nesmetanog obavljanja
međunarodnoga prometa)

Isključiva prava nositelja industrijskog dizajna ne odnose se na:

- a) konstrukciju i opremu na brodovima, zrakoplovima ili kopnenim vozilima registriranim u drugoj zemlji kada se privremeno ili slučajno nađu na teritoriju BiH,
- b) uvoz rezervnih dijelova ili dodatne opreme u svrhu popravka takvoga broda, zrakoplova ili kopnenog vozila,
- c) izvođenje popravaka na takvome brodu, zrakoplovu ili kopnenom vozilu.

Članak 57.
(Iskrpljenje prava)

(1) Nositelj industrijskog dizajna koji je bilo gdje u svijetu stavio u promet proizvod koji sadrži zaštićeni dizajn, ili koji je oblikovan prema zaštićenome dizajnu, ili ako je nositelj industrijskog dizajna ovlastio neku osobu da bilo gdje u svijetu takav proizvod stavi u promet, nema pravo zabraniti trećim osobama daljnje raspolaganje tim proizvodom, kupljenim u legalnim tokovima prometovanja.

(2) Stavak (1) ovoga članka neće se primijeniti u slučaju postojanja legitimnog interesa nositelja industrijskog dizajna da se suprotstavi daljnjem stavljanju u promet proizvoda koji sadrži zaštićeni dizajn, ili koji je oblikovan prema zaštićenome dizajnu, posebice ako je u međuvremenu došlo do kvara ili druge promjene svojstava proizvoda.

Članak 58.
(Odnos s drugim pravima na industrijsko vlasništvo)

Odredbe ovoga Zakona ne ograničavaju postojeća prava u vezi sa žigovima, zemljopisnim oznakama, patentima ili konsenzualnim patentima.

Članak 59.
(Odnos prema autorskom pravu)

(1) Dizajn zaštićen registriranim industrijskim dizajnom u BiH, nakon prestanka važenja industrijskog dizajna, može uživati i zaštitu na temelju propisa kojima se uređuje autorsko pravo ako ispunjava uvjete propisane tim zakonom, ali ne dulje od 25 godina od dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna.

(2) Rok iz stavka (1) ovoga članka ne može se ni na koji način produljiti, bez obzira na rokove propisane zakonom kojim se regulira autorsko pravo.

Članak 60.
(Dizajn stvoren u radnom odnosu)

Na pravnu zaštitu industrijskog dizajna stvorenog u radnom odnosu sukladno se primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju patenti.

DIO SEDMI - PROMJENE U PRIJAVI ILI REGISTRACIJI INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Članak 61.
(Promjena imena i adrese nositelja prava)

(1) Na zahtjev nositelja industrijskog dizajna, odnosno podnositelja prijave, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut donosi rješenje o upisivanju u odgovarajući registar promjene imena i adrese nositelja industrijskoga dizajna, odnosno podnositelja prijave.

(2) Jednim zahtjevom iz stavka (1) ovoga članka može se tražiti upisivanje promjene imena i adrese nositelja prava koje se odnosi na više industrijskih dizajna, odnosno više prijava, pod uvjetom da su registarski brojevi, odnosno brojevi prijava naznačeni u zahtjevu.

(3) Za upisivanje promjena sukladno stavku (2) ovoga članka za svaku zahtijevanu promjenu plaćaju se posebna pristojba i troškovi postupka.

(4) Svaku upisanu promjenu iz stavka (1) ovoga članka, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut će objaviti u službenom glasilu.

(5) Sadržaj zahtjeva za upisivanje promjene iz stavka (1) ovoga članka uređuje se provedbenim propisom.

(6) Institut će izdati ispravu o industrijskom dizajnu s upisanom promjenom.

Članak 62.
(Prijenos prava)

(1) Prijenos registriranog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave, može se izvršiti na temelju ugovora o prijenosu prava kao i na temelju statusne promjene nositelja industrijskoga dizajna, odnosno podnositelja prijave, sudske ili administrativne odluke.

(2) Prijenos prava iz stavka (1) ovoga članka upisuje se u odgovarajući registar Instituta na zahtjev nositelja industrijskog dizajna, odnosno podnositelja prijave ili stjecatelja prava.

(3) Upis prijenosa prava iz stavka (1) ovoga članka u odgovarajući registar proizvodi pravno djelovanje prema trećim osobama od datuma upisivanja.

(4) O upisivanju prijenosa prava iz stavka (1) ovoga članka u odgovarajući registar Institut donosi posebno rješenje.

Članak 63. (Ugovor o prijenosu prava)

(1) Ugovorom o prijenosu prava iz članka 62. stavak (1) ovoga Zakona nositelj industrijskog dizajna, odnosno podnositelj prijave, može prenijeti registrirani industrijski dizajn, odnosno pravo iz prijave.

(2) Ugovor o prijenosu prava iz stavka (1) ovoga članka sastavlja se u pisanom obliku i mora sadržavati: naznaku o ugovornim strankama, broj registriranog industrijskog dizajna ili broj prijave i visinu naknade, ako je ugovorena.

Članak 64. (Licencija i franšiza)

(1) Nositelj industrijskog dizajna, odnosno podnositelj prijave, može ugovorom o licenciji ustupiti pravo na uporabu registriranog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave.

(2) Ugovor o licenciji iz stavka (1) ovoga članka sastavlja se u pisanom obliku i mora sadržavati: naznaku o ugovornim strankama, broj registriranog industrijskoga dizajna ili broj prijave, vrijeme trajanja licencije i opseg licencije.

(3) Ugovor o licenciji iz stavka (1) ovoga članka upisuje se u odgovarajući registar na zahtjev nositelja industrijskog dizajna, odnosno podnositelja prijave ili stjecatelja prava.

(4) Upis ugovora o licenciji iz stavka (1) ovoga članka u odgovarajući registar proizvodi pravno djelovanje prema trećim osobama od datuma upisivanja.

(5) O upisivanju ugovora o licenciji iz stavka (1) ovoga članka u odgovarajući registar Institut donosi posebno rješenje.

(6) Odredbe ovoga članka koje se odnose na ugovor o licenciji sukladno se primjenjuju i na ugovor o franšizi.

Članak 65. (Objava prijenosa prava, licencije ili franšize)

Institut će u službenom glasilu objaviti da je prijenos prava, licencija ili franšiza iz čl. 63. i 64. ovoga Zakona upisana u odgovarajući registar.

Članak 66.
(Zalog)

- (1) Registrirani industrijski dizajn, odnosno pravo iz prijave, može biti predmetom ugovora o zalogu.
- (2) Ugovor o zalogu iz stavka (1) ovoga članka sastavlja se u pisanom obliku i mora sadržavati: dan sklapanja, ime i prezime ili poslovno ime, prebivalište ili boravište, odnosno sjedište ugovornih stranaka, kao i dužnika ako su to različite osobe, registarski broj industrijskog dizajna, odnosno broj prijave, i podatke o potraživanju koje se osigurava založnim pravom.
- (3) Povjeritelj stječe založno pravo upisom u odgovarajući registar Instituta.
- (4) Ugovor o zalogu iz stavka (1) ovoga članka upisuje se u odgovarajući registar, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, na zahtjev nositelja industrijskog dizajna, odnosno podnositelja prijave ili založnog povjeritelja.
- (5) O upisivanju ugovora o zalogu iz stavka (1) ovoga članka u odgovarajući registar Institut donosi posebno rješenje.

Članak 67.

(Postupak za upis promjena imena i adrese nositelja prava, prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga)

- (1) Postupak za upis promjene imena i adrese nositelja prava, prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga u odgovarajući registar Instituta pokreće se pisanim zahtjevom.
- (2) Uz zahtjev iz stavka (1) ovoga članka podnosi se:
 - a) dokaz o pravnom temelju promjene ili prijenosa čije se upisivanje traži,
 - b) ovlaštenje, ako se postupak za upisivanje promjene ili prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga pokreće posredstvom punomoćnika,
 - c) dokaz o uplati pristojbe i troškova postupka za rješenje po zahtjevu za upis promjene ili prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga.
- (3) Jednim zahtjevom iz stavka (1) ovoga članka može se tražiti upis promjene ili prijenosa prava koji se odnosi na više registriranih industrijskih dizajna, odnosno više prijave, pod uvjetom da su prijašnji nositelj prava i novi nositelj prava isti u svakom registriranom industrijskom dizajnu, odnosno prijavi, i da su registarski brojevi industrijskih dizajna, odnosno brojevi prijave, naznačeni u zahtjevu.
- (4) Jednim zahtjevom iz stavka (1) ovoga članka može se tražiti upis licencije, franšize ili zaloga koji se odnose na više registriranih industrijskih dizajna, odnosno više prijave, pod uvjetom da su nositelj prava i stjecatelj licencije, franšize, odnosno zaloga isti u registriranom industrijskom dizajnu, odnosno prijavi, i da su registarski brojevi industrijskih dizajna, odnosno brojevi prijave, naznačeni u zahtjevu.

(5) Za zahtjeve iz st. (3) i (4) ovoga članka plaćaju se pristojbe i troškovi postupka posebno za svaki registrirani industrijski dizajn ili prijavu koji su naznačeni u zahtjevu.

(6) Sadržaj zahtjeva iz stavka (1) ovoga članka, kao i sadržaj priloga koji se podnose uz zahtjev, uređuju se provedbenim propisom.

Članak 68.

(Urednost zahtjeva za upis promjene imena ili adrese nositelja prava, prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga)

(1) Zahtjev za upis promjene imena ili adrese nositelja prava, prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga uredan je ako sadrži podatke iz članka 67. stavak (2) ovoga Zakona i druge propisane podatke.

(2) Ako zahtjev za upis prijenosa prava, licencije, franšize ili zaloga nije uredan, Institut će pozvati podnositelja zahtjeva da ga u roku od 30 dana od dana primitka poziva uredi.

(3) Uz obrazloženje podnositelja zahtjeva i plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (2) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 60 dana.

(4) Ako podnositelj zahtjeva u roku iz stavka (2) ovoga članka ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti zahtjev.

DIO OSMI - PRESTANAK PRAVA

Članak 69.

(Prestanak industrijskog dizajna)

(1) Industrijski dizajn prestaje istekom roka od pet godina za koji su plaćeni pristojba i troškovi postupka ako se njegovo važenje ne produlji.

(2) Industrijski dizajn prestaje i prije isteka roka iz stavka (1) ovoga članka:

a) ako se nositelj industrijskog dizajna odrekne svoga prava - idućega dana od dana predaje Institutu izjave o odricanju,

b) na temelju sudske odluke, odnosno odluke Instituta, u slučajevima predviđenim ovim Zakonom - danom određenim tom odlukom,

c) ako je prestala postojati pravna osoba, odnosno ako je umrla fizička osoba koja je nositelj industrijskog dizajna - danom prestanka odnosno smrti, osim ako je industrijski dizajn prešao na pravne sljednike te osobe, na zahtjev zainteresirane osobe.

(3) U slučajevima iz stavka (2) toč. a) i c) ovoga članka Institut donosi posebno rješenje.

Članak 70.
(Pravo treće osobe)

(1) Ako je u Registru industrijskog dizajna upisano određeno pravo u korist treće osobe, nositelj industrijskog dizajna ne može se odreći industrijskog dizajna bez pismene suglasnosti osobe na čije ime je upisano to pravo.

(2) Ako nositelj industrijskog dizajna u određenome roku ne plati propisanu pristojbu i troškove postupka, a u Registru industrijskog dizajna upisano je pravo u korist treće osobe, Institut će tu osobu obavijestiti da nisu plaćeni pristojba i troškovi postupka i da ih može platiti u roku od šest mjeseci od dana primitka obavijesti i time održati važenje industrijskog dizajna.

DIO DEVETI - POSTUPAK PROGLAŠAVANJA NIŠTAVIM RJEŠENJA O PRIZNANJU INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Članak 71.
(Uvjeti za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna)

Rješenje o priznanju industrijskog dizajna može se proglasiti ništavim u cjelini ili samo za pojedini dizajn ako je priznat industrijski dizajn koji sadrži više dizajna, pod uvjetom da se utvrdi da u vrijeme registracije industrijskog dizajna nisu bili ispunjeni uvjeti za priznanje industrijskog dizajna predviđeni ovim Zakonom.

Članak 72.
(Prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna)

(1) Rješenje o priznanju industrijskog dizajna može se proglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili na prijedlog zainteresirane osobe ili pravobranitelja BiH ili ombudsmana BiH za sve vrijeme trajanja industrijskog dizajna.

(2) Ako je uložena prigovor na podnesenu prijavu industrijskog dizajna iz razloga propisanih u članku 11. stavak (1) ovoga Zakona pa je rješenje o odbijanju prigovora konačno, ista osoba ne može podnijeti prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna iz istih razloga koji su navedeni u odbijenome prigovoru, osim ako podnositelj prijedloga ne dostavi nove dokaze koji bi sami ili u vezi s već uporabljenim dokazima mogli dovesti do drukčijeg rješenja u postupku povodom prigovora.

(3) Uz prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna podnose se odgovarajući dokazi.

Članak 73.
(Postupak za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna)

(1) Postupak za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna pokreće se pisanim prijedlogom za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna.

(2) Sadržaj prijedloga iz stavka (1) ovoga članka, kao i prilozi uz prijedlog, uređuju se provedbenim propisom.

- (3) Prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna uredan je ako sadrži propisane podatke.
- (4) Ako prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna nije uredan, Institut će pozvati podnositelja prijedloga da ga uredi u roku od 30 dana od dana primitka poziva.
- (5) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijedloga, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (4) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 60 dana.
- (6) Ako podnositelj prijedloga u roku iz stavka (4) ovoga članka ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti prijedlog.
- (7) Institut će uredan prijedlog dostaviti nositelju industrijskog dizajna i pozvati ga da u roku od 30 dana od dana primitka poziva dostavi svoj odgovor.
- (8) Na obrazloženi zahtjev nositelja industrijskog dizajna, Institut će produljiti rok iz stavka (7) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 niti dulje od 60 dana.
- (9) Ako to ocijeni nužnim, Institut može odrediti usmenu raspravu povodom podnesenog prijedloga za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna.
- (10) Nakon što provede postupak povodom prijedloga za proglašavanje ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna na temelju prijedloga iz članka 72. stavak (1) ovoga Zakona, Institut može u svako doba donijeti rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna u cjelini ili samo za pojedini dizajn kod višestruke prijave, odnosno rješenje o odbijanju prijedloga.
- (11) Rješenje o proglašavanju rješenja o priznanju industrijskog dizajna ništavim koje je konačno u upravnom postupku Institut će objaviti u službenom glasilu. U slučaju kada je pokrenut upravni spor, Sud može, na prijedlog tužitelja, donijeti rješenje o neobjavlivanju konačnog rješenja do odluke u upravnom sporu.

Članak 74.

(Djelovanje na pravomoćnu sudsku odluku)

Rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o priznanju industrijskog dizajna nema djelovanje na sudske odluke u vezi s utvrđivanjem povrede prava koje su u trenutku donošenja rješenja o proglašavanju ništavim bile pravomoćne, kao i na sklopljene ugovore o prijenosu prava, odnosno ustupanju licencije odnosno franšize, ako su i u mjeri u kojoj su ti ugovori izvršeni, pod uvjetom da je tužitelj odnosno nositelj industrijskog dizajna bio savjestan.

DIO DESETI - PRIZIVNI POSTUPAK

Članak 75. (Pravo na žalbu)

- (1) Protiv odluka Instituta donesenih u prvom stupnju stranka čijem zahtjevu u cjelini ili u dijelu nije udovoljeno ima pravo na žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke.
- (2) Druge stranke u postupku koji je okončan odlukom protiv koje se podnosi žalba smatraju se strankama u žalbenom postupku.

Članak 76. (Sadržaj žalbe)

Uz podatke koje mora sadržavati svaki podnesak, žalba mora sadržavati i:

- a) oznaku upravnog akta protiv kojeg se podnosi,
- b) izjavu o tomu da se upravni akt pobija u cjelini ili u određenome dijelu,
- c) razloge zbog kojih se podnosi žalba,
- d) obrazloženje žalbe sa svim dokazima kojima podnositelj žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
- e) potpis podnositelja žalbe,
- f) ovlaštenje, ako se žalba podnosi posredstvom punomoćnika.

Članak 77. (Povjerenstvo za žalbe)

- (1) Povjerenstvo za žalbe utemeljuje se kao neovisno tijelo za odlučivanje o žalbama sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (2) Povjerenstvo za žalbe ima tri člana, od kojih je jedan predsjednik Povjerenstva za žalbe, i tri zamjenika članova, od kojih je jedan zamjenik predsjednika.
- (3) članove Povjerenstva za žalbe imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) između neovisnih stručnjaka na području prava na industrijsko vlasništvo i državnih službenika iz Instituta na način uređen odlukom Vijeća ministara.
- (4) Sjedište Povjerenstva za žalbe je u sjedištu Instituta.
- (5) Institut osigurava Povjerenstvu za žalbe radni prostor i potrebnu opremu za rad, kao i obavljanje uredskih i administrativnih poslova.
- (6) Povjerenstvo za žalbe ima svoj poseban pečat.

- (7) Predsjednik Povjerenstva za žalbe upravlja njegovim radom.
- (8) U slučaju odsutnosti predsjednika Povjerenstva za žalbe, zamjenjuje ga zamjenik predsjednika, a člana zamjenik člana Povjerenstva za žalbe.
- (9) Predsjednik i članovi Povjerenstva za žalbe neovisni su u svome radu, nisu obvezani nikakvim uputama ravnatelja Instituta i svoje zadaće obavljaju nepristrano, sukladno zakonu i pravilima struke.
- (10) Predsjednik i članovi Povjerenstva za žalbe imaju položaj neovisnih stručnjaka, a naknadu za rad primaju sukladno provedbenom propisu o naknadama za rad u Povjerenstvu za žalbe.
- (11) članovi Povjerenstva za žalbe i zamjenici članova koji su sudjelovali u donošenju odluke u prvostupanjskom postupku, ili ako postoje neki drugi razlozi za njihovo izuzimanje, ne mogu sudjelovati u postupku povodom žalbe u konkretnom predmetu.
- (12) Povjerenstvo za žalbe donosi poslovnik o radu.

Članak 78.
(Odlučivanje o žalbi)

- (1) Povjerenstvo za žalbe odlučuje na sjednici, većinom glasova.
- (2) Povjerenstvo za žalbe odlučuje na temelju podnesene žalbe, a kada to smatra nužnim, može odrediti održavanje usmene rasprave.
- (3) U postupku odlučivanja o žalbi na odgovarajući se način primjenjuju odredbe čl. 30., 40. i 73. ovoga Zakona.

DIO JEDANAESTI - GRAĐANSKOPRAVNA ZAŠTITA

Članak 79.
(Tužba zbog povrede prava)

- (1) U slučaju povrede registriranog industrijskog dizajna ili prava iz prijave industrijskog dizajna, ako industrijski dizajn bude priznat, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati:
- a) utvrđivanje povrede prava,
 - b) zabranu daljnjeg činjenja počinjene povrede i budućih sličnih povreda prestankom ili suzdržavanjem od radnji koje to pravo povređuju,
 - c) uklanjanje stanja nastalog povredom prava,
 - d) povlačenje predmeta povrede iz gospodarskih tokova, uz uvažavanje interesa trećih savjesnih osoba,

- e) potpuno uklanjanje predmeta povrede iz gospodarskih tokova,
- f) uništenje predmeta kojima je počinjena povreda prava,
- g) uništenje sredstava koja su isključivo ili u pretežitoj mjeri namijenjena ili se rabe za činidbu povreda i koja su vlasništvo povreditelja,
- h) prepuštanje predmeta povrede nositelju prava uz naknadu troškova proizvodnje,
- i) naknadu imovinske štete i opravdanih troškova postupka,
- j) naknadu moralne štete nanesene autoru,
- k) objavljivanje presude o trošku tuženoga.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevima iz stavka (1) toč. c), d), e), f), g) i h) ovoga članka sud je dužan uzeti u obzir sve okolnosti slučaja, osobito razmjer između težine počinjene povrede i zahtjeva, kao i interes ovlaštene osobe za osiguravanje efektivne zaštite prava.

(3) U postupku protiv osoba čije su usluge bile iskorištene za povredu prava, a postojanje te povrede već je pravomoćno ustanovljeno u postupku prema trećoj osobi, pretpostavlja se da povreda prava postoji.

(4) Postupak povodom tužbe iz stavka (1) ovoga članka je žuran.

Članak 80.

(Povreda registriranog industrijskog dizajna)

(1) Povredom registriranog industrijskog dizajna ili prava iz prijave, ako industrijski dizajn bude naknadno priznat, smatra se svaka neovlaštena uporaba zaštićenog dizajna u smislu članka 51. ovoga Zakona.

(2) Povredom industrijskog dizajna smatra se i podražavanje registriranog industrijskog dizajna.

(3) Pri utvrđivanju postoji li povreda registriranog industrijskog dizajna, sud osobito vodi računa o stupnju slobode stvaratelja dizajna.

Članak 81.

(Naknada štete)

(1) Za sve povrede prava iz ovoga Zakona vrijede opća pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Osoba koja povrijedi registrirani industrijski dizajn dužna je platiti nositelju prava odštetu u opsegu koji se određuje prema općim pravilima o naknadi štete, ili u opsegu koji odgovara ugovorenoj ili uobičajenoj naknadi za zakonitu uporabu registriranog industrijskog dizajna.

Članak 82.
(Penal)

- (1) Ako je povreda registriranog industrijskog dizajna počinjena namjerno ili krajnjom nepažnjom, nositelj industrijskog dizajna može tražiti od osobe koja je povrijedila registrirani industrijski dizajn naknadu do trostrukog iznosa ugovorene, a ako nije ugovorena, od uobičajene licencne naknade koju bi primio za uporabu registriranog industrijskog dizajna.
- (2) Pri odlučivanju o zahtjevu za plaćanje penala sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito opseg nastale štete, stupanj krivnje povreditelja, iznos ugovorene ili uobičajene licencne naknade i preventivni cilj penala.
- (3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stavka (1) ovoga članka, nositelj prava ovlašten je tražiti razliku do iznosa naknade potpune štete.

Članak 83.
(Aktivna legitimacija za tužbu)

- (1) Tužbu zbog povrede registriranog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave iz članka 79. ovoga Zakona, može podnijeti nositelj industrijskog dizajna, podnositelj prijave i stjecatelj isključive licencije.
- (2) Tužbu uslijed pretrpljene moralne štete može podnijeti i autor dizajna, ako nije nositelj industrijskog dizajna ili podnositelj prijave.
- (3) Postupak povodom tužbe zbog povrede prava iz prijave sud će prekinuti do konačne odluke Instituta o podnesenoj prijavi.
- (4) Ako je pred Institutom pokrenut postupak iz članka 73. ovoga Zakona, sud koji postupi po tužbi iz članka 79. ovoga Zakona dužan je prekinuti postupak do konačne odluke Instituta.

Članak 84.
(Rok za podnošenje tužbe)

Tužba zbog povrede registriranog industrijskog dizajna, odnosno povrede prava iz prijave, može se podnijeti u roku od tri godine od dana kada je tužitelj saznao za povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od pet godina od dana kad je povreda prvi puta počinjena.

Članak 85.
(Privremene mjere)

- (1) Sud će odrediti privremenu mjeru u svrhu osiguranja zahtjeva prema odredbama ovoga Zakona, ako predlagatelj učini vjerojatnim:
 - a) da je nositelj prava iz ovoga Zakona i
 - b) da je njegovo pravo povrijeđeno ili da prijeti stvarna opasnost od povrede.

(2) Nositelj prava mora učiniti vjerojatnim i jednu od sljedećih pretpostavki:

a) opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano,

b) da je privremena mjera potrebna u svrhu sprečavanja nastanka štete koju će biti kasnije teško popraviti, ili

c) da pretpostavljeni povreditelj, donošenjem privremene mjere koja bi se kasnije u postupku pokazala neopravdanom, ne bi pretrpio veće negativne posljedice od onih koje bi bez donošenja takve privremene mjere pretrpio nositelj prava.

(3) Nositelj prava koji predlaže donošenje privremene mjere bez prethodnog obavještanja i saslušanja protivne strane dužan je, osim uvjeta iz st. (1) i (2) ovoga članka, učiniti vjerojatnim da bi bilo kakva odgoda donošenja privremene mjere prouzročila nositelju prava nastanak štete koju bi bilo teško popraviti.

(4) U slučaju donošenja privremene mjere prema odredbama stavka (3) ovoga članka, sud će rješenje o privremenoj mjeri dostaviti protivnoj strani odmah nakon njezine provedbe.

(5) Nositelj prava ne mora dokazivati opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano ako učini vjerojatnim da će predložena privremena mjera prouzročiti pretpostavljenome povreditelju samo neznatnu štetu.

(6) Smatra se da opasnost postoji ako bi trebalo ostvarivati zahtjeve u inozemstvu.

(7) Sud može, prema stavku (1) ovoga članka, za osiguranje zahtjeva odrediti bilo koju privremenu mjeru kojom se može postići cilj osiguranja, a naročito:

a) zabraniti pretpostavljenom povreditelju radnje kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona,

b) oduzeti, ukloniti iz prometa i pohraniti predmete povrede i sredstva povrede koji su isključivo ili u pretežitoj mjeri namijenjeni, odnosno koji se uporabljavaju za činidbu povreda.

(8) Ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, sud će u rješenju odrediti i rok u kojem predlagatelj mora podnijeti tužbu u svrhu opravdanja te mjere.

(9) Rok iz stavka (8) ovoga članka ne može biti dulji od 20 radnih dana, odnosno 31 kalendarskog dana, od dana dostave rješenja predlagatelju, ovisno o tomu koji rok istječe kasnije.

(10) Sud mora odlučiti o prigovoru protiv rješenja o privremenoj mjeri u roku od 30 dana od dana podnošenja odgovora na prigovor, odnosno od isteka roka za podnošenje toga odgovora.

(11) Postupak u vezi s donošenjem privremene mjere je žuran.

Članak 86.
(Osiguranje dokaza)

(1) Sud će donijeti rješenje o osiguranju dokaza ako predlagatelj pruži sudu razumne dokaze o tomu:

- a) da je nositelj prava iz ovoga Zakona,
- b) da je njegovo pravo povrijeđeno ili da prijeti stvarna opasnost od povrede,
- c) da će dokazi o toj povredi biti uništeni ili kasnije neće moći biti izvedeni.

(2) Nositelj prava koji traži donošenje rješenja o osiguranju dokaza bez prethodnog obavještanja i saslušanja protivne strane dužan je, osim uvjeta iz stavka (1) ovoga članka, učiniti vjerojatnim i postojanje opasnosti da će dokazi o povredi, uslijed radnji protivnika, biti uništeni ili da se kasnije neće moći izvesti.

(3) U slučaju donošenja odluke o osiguranju dokaza prema odredbama stavka (2) ovoga članka, sud će rješenje o osiguranju dostaviti protivnoj strani odmah nakon izvođenja dokaza.

(4) Sud može rješenjem iz stavka (1) ovoga članka odrediti izvođenje bilo kojeg dokaza, a naročito:

- a) očevid prostorija, poslovne dokumentacije, inventara, baza podataka, računalnih memorijskih jedinica ili drugih stvari,
- b) oduzimanje uzoraka predmeta povrede,
- c) pregled i predaju dokumenata,
- d) određivanje i saslušanje vještaka,
- e) saslušanje svjedoka.

(5) Osiguranje dokaza može se tražiti i nakon pravomoćno okončanog postupka, ako je to potrebno u svrhu pokretanja postupka prema izvanrednim pravnim lijekovima ili za vrijeme takvog postupka.

(6) U postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovoga članka, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona o parničnom postupku, a koje se odnose na privremene mjere, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

(7) Postupak osiguranja dokaza je žuran.

(8) Ako se kasnije pokaže da je prijedlog za osiguranje dokaza neopravdan ili ako nositelj prava ne opravda taj prijedlog, protivna strana ima pravo tražiti:

- a) vraćanje oduzetih predmeta,

b) zabranu uporabe pribavljenih informacija,

c) naknadu štete.

(9) Sud u postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovoga članka, mora osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tomu da se sudski postupak ne zlorabi isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka protivne strane.

Članak 87. (Dužnost obavještanja)

(1) Sud može tijekom parnice, zbog povrede prava iz ovoga Zakona, na temelju opravdanog zahtjeva jedne od stranaka naložiti povreditelju prava da dostavi podatke o izvoru i distributivnim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(2) Sud može naložiti da podatke iz stavka (1) ovoga članka dostave sudu i osobe koje u opsegu komercijalne djelatnosti:

a) posjeduju robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona, ili

b) koriste usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona, ili

c) pružaju usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(3) Smatra se da je neka radnja poduzeta u opsegu komercijalne djelatnosti ako je poduzeta za pribavljanje neizravne ili izravne ekonomske koristi.

(4) Pojam komercijalne djelatnosti ne obuhvaća radnje savjesnih krajnjih potrošača.

(5) Sud može naložiti da mu podatke iz stavka (1) ovoga članka dostavi i osoba koju je neka od osoba navedenih u stavku (2) ovoga članka označila kao umiješanu u proizvodnju, izradu i distribuciju robe ili pružanje usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(6) Podaci traženi na temelju stavka (1) ovoga članka mogu naročito obuhvaćati:

a) ime, adresu odnosno tvrtku i sjedište proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe, odnosno davatelja usluga, kao i namjeravanih prodavatelja na veliko i malo,

b) podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i o cijenama ostvarenim za dotičnu robu i usluge.

Članak 88. (Izvođenje dokaza)

(1) Ako sud odluči da će izvesti predloženi dokaz koji se nalazi kod protivne strane, ta je strana dužna na zahtjev suda predati dokaze kojima raspolaže.

(2) Stavak (1) ovoga članka odnosi se i na bankarsku, financijsku i poslovnu dokumentaciju koja je pod nadzorom protivne strane, ako se radi o povredi koja doseže opseg komercijalne djelatnosti.

(3) U postupku izvođenja dokaza primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona kojima se uređuje parnični postupak, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

(4) Sud nakon izvođenja dokaza, sukladno stavku (1) ovoga članka, mora osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tomu da se sudski postupak ne zlorabi isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka suprotstavljene stranke.

Članak 89.

(Sredstvo osiguranja za suprotstavljenu stranku)

Na zahtjev osobe protiv koje je pokrenut postupak za određene privremene mjere ili osiguranja dokaza, sud može odrediti odgovarajući novčani iznos kao sredstvo osiguranja u slučaju da je zahtjev neutemeljen, na teret podnositelja zahtjeva.

Članak 90.

(Pobijanje industrijskog dizajna)

(1) Autor dizajna ili njegov pravni sljednik može tužbom zahtijevati od suda da utvrdi da on ima pravo podnijeti prijavu umjesto osobe ili zajedno s osobom koja je podnijela prijavu.

(2) Autor dizajna ili njegov pravni sljednik može tužbom zahtijevati od suda da utvrdi da je on nositelj registriranog industrijskog dizajna umjesto osobe ili zajedno s osobom na čije je ime registriran industrijski dizajn.

(3) Tužba iz stavka (1) ovoga članka može se podnijeti do okončanja postupka za priznanje industrijskog dizajna, a tužba iz stavka (2) ovoga članka može se podnijeti do isteka roka važenja registriranog industrijskog dizajna.

(4) Ako se sudskom odlukom usvoji tužbeni zahtjev iz stavka (1) odnosno stavka (2) ovoga članka, Institut će po primitku presude, ili na zahtjev tužitelja, upisati tužitelja u odgovarajući registar Instituta kao podnositelja prijave ili nositelja registriranog industrijskog dizajna i podatke o tomu objaviti u službenom glasilu.

Članak 91.

(Pribavljeno pravo treće osobe na pobijanom industrijskom dizajnu)

Pravo što ga je treća osoba pribavila od prijašnjeg podnositelja prijave, odnosno nositelja registriranog industrijskog dizajna, iz članka 90. ovoga Zakona prestaje danom upisivanja novog podnositelja prijave, odnosno nositelja registriranog industrijskog dizajna, u odgovarajući registar Instituta samo ako je raniji podnositelj prijave, odnosno nositelj industrijskog dizajna, na temelju sudske odluke iz članka 90. stavak (4) ovoga Zakona brisan iz odgovarajućeg registra Instituta.

Članak 92.
(Spor za priznanje autorstva)

- (1) Osoba koja se smatra autorom dizajna ili njezin pravni sljednik može tužbom zahtijevati od suda da utvrdi da je ona autor dizajna koji je predmetom prijave ili registriranog industrijskog dizajna, te da bude navedena kao autor u prijavi i svim drugim dokumentima, kao i u odgovarajućim registrima.
- (2) Tužitelj iz stavka (1) ovoga članka može zahtijevati i objavljivanje presude o trošku tuženoga, naknadu moralne i imovinske štete i troškova postupka.
- (3) Rok za podnošenje tužbe iz stavka (1) ovoga članka nije vremenski ograničen.

DIO DVANAESTI - CARINSKE MJERE

Članak 93.
(Zahtjev nositelja prava)

- (1) Nositelj isključivih prava prema ovome Zakonu koji opravdano sumnja da će doći do uvoza, provoza ili izvoza robe proizvedene protivno odredbama ovoga Zakona može nadležnome carinskome tijelu (u daljnjem tekstu: carinsko tijelo) podnijeti zahtjev za zaštitu svojih prava putem carinskih mjera privremenog zadržavanja robe od daljnjeg puštanja u promet.
- (2) Zahtjev za zaštitu prava, prema stavku (1) ovoga članka, mora naročito sadržavati:
 - a) podatke o podnositelju zahtjeva i o nositelju isključivog prava iz ovoga Zakona, ako se ne radi o istoj osobi,
 - b) detaljan opis robe koji omogućava njezinu identifikaciju,
 - c) dokaze o tomu da je podnositelj zahtjeva, odnosno osoba koju je on ovlastio, nositelj isključivog prava iz ovoga Zakona u vezi s tom robom,
 - d) dokaze o tomu da je isključivo pravo vjerojatno povrijeđeno,
 - e) druge podatke bitne za odlučivanje o zahtjevu kojima raspolaže podnositelj, poput podataka o lokaciji robe i njezinoj destinaciji, očekivani datum dolaska ili odlaska pošiljke, podataka o prijevoznom sredstvu, podataka o uvozniku, izvozniku, primatelju i sl.,
 - f) vremensko razdoblje u kojem će carinska tijela postupati prema zahtjevu i koje ne može biti dulje od dvije godine od dana podnošenja zahtjeva.
- (3) Carinsko tijelo, prije donošenja odluke kojom udovoljava zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka, može tražiti od nositelja prava da položi osiguranje za troškove pohrane i prijevoza robe kao i za naknadu štete, koji bi mogli nastati carinskome tijelu u vezi s robom kao i strani protiv koje je prihvaćen zahtjev iz stavka (1) ovoga članka.

(4) Ako carinsko tijelo udovolji zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka, ono o tomu obavještava sve carinske ispostave i nositelja prava.

Članak 94.

(Postupak nakon privremenog zadržavanja robe)

(1) Ako carinska ispostava pri provedbi carinskoga postupka nađe robu koja odgovara opisu robe iz odluke nadležnoga carinskog tijela, ona će tu robu privremeno zadržati od daljnjeg puštanja u promet.

(2) Odluka o privremenom zadržavanju robe uručuje se njezinom uvozniku.

(3) U odluci iz stavka (2) ovoga članka određuje se da se vlasnik robe, odnosno osoba koja je ovlaštena za raspolaganje robom, u roku od deset radnih dana od dana privremenog zadržavanja može očitovati o tomu je li riječ o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovoga Zakona.

(4) Ako carinsko tijelo ne primi pisano očitovanje vlasnika ili osobe koja je ovlaštena raspolagati robom u roku iz stavka (3) ovoga članka, ono može, na zahtjev i o trošku nositelja prava, oduzeti i uništiti privremeno zadržanu robu.

(5) Ako vlasnik robe ili osoba koja je ovlaštena raspolagati robom u roku iz stavka (3) ovoga članka podnese izjavu da nije riječ o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovoga Zakona, nositelj prava može u roku od deset radnih dana od primitka obavijesti o takvoj izjavi podnijeti tužbu zbog povrede prava.

(6) Ako posebne okolnosti slučaja to opravdavaju, carinsko tijelo može, na zahtjev nositelja prava, odrediti dodatni rok za podnošenje tužbe iz stavka (5) ovoga članka, koji ne može biti dulji od deset radnih dana.

(7) Nositelj prava ili osoba koju on ovlasti može za vrijeme privremenog zadržavanja obaviti pregled i kontrolu robe i prateće dokumentacije u opsegu koji je potreban za utvrđivanje njegovih zahtjeva i za ostvarivanje sudske zaštite njegovih prava uz osiguranje zaštite povjerljivih podataka.

(8) Pravo na pregled i kontrolu robe ima i njezin uvoznik.

(9) Ako nositelj prava ne podnese tužbu iz stavka (5) ovoga članka, privremeno zadržana roba pušta se u traženu carinski dopuštenu uporabu, odnosno promet.

(10) Ako nositelj prava pokrene sudski postupak, carinsko tijelo donijet će odluku o zapljeni robe do donošenja pravomoćne sudske odluke.

(11) Ako nositelj prava podnese tužbu iz stavka (5) ovoga članka, a nadležni sud ne donese privremenu mjeru zadržavanja robe u roku iz stavka (5) ovoga članka, vlasnik privremeno zadržane robe ili osoba ovlaštena raspolagati njome ima pravo zahtijevati oslobađanje te robe ako položi sredstva osiguranja u iznosu dostatnom za eventualnu naknadu štete nositelju prava, pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za oslobađanje te robe.

Članak 95.
(Postupak po službenoj dužnosti)

- (1) Ako carinska ispostava pri provedbi carinskoga postupka u vezi s uvozom, provozaom ili izvozom robe opravdano sumnja da su određenom robom povrijeđena prava prema ovome Zakonu, ona će privremeno zadržati puštanje te robe u promet i o tomu obavijestiti carinsko tijelo.
- (2) Carinsko tijelo pismeno obavještava nositelja prava o zadržavanju robe, sumnji da se radi o povredi njegovih prava i o mogućnosti da podnese zahtjev prema članku 93. ovoga Zakona u roku od pet radnih dana od dana zadržavanja robe.
- (3) Ako nositelj prava podnese zahtjev sukladno stavku (2) ovoga članka, roba se zadržava do donošenja odluke carinskoga tijela.
- (4) Ako carinsko tijelo udovolji zahtjevu iz članka 93. ovoga Zakona, roba se privremeno zadržava za daljnjih deset radnih dana.
- (5) Nositelj prava u roku iz stavka (4) ovoga članka mora provesti radnje iz članka 94. stavak (7) ovoga Zakona.
- (6) Odredbe čl. 94. i 95. ovoga Zakona ne primjenjuju se na uvoz, provoz ili izvoz robe u malim količinama namijenjenim za privatnu i nekomercijalnu uporabu, koje se unose ili iznose kao dio osobne prtljage ili šalju u malim pošiljkama.

Članak 96.
(Primjena drugih carinskih propisa)

- (1) Na carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju ostali carinski propisi.
- (2) Bliže propise o provedbi carinskih mjera iz ovoga dijela Zakona donosi Vijeće ministara na prijedlog Uprave za neizravno oporezivanje BiH.
- (3) Carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovoga Zakona je žuran.

DIO TRINAESTI - PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 97.
(Prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 200.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja na način iz članka 80. ovoga Zakona povrijedi registrirani industrijski dizajn ili pravo iz prijave.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stavka (1) ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stavka (1) ovoga članka fizička osoba.
- (4) Predmeti nastali činjenjem prekršaja iz stavka (1) ovoga članka oduzet će se i uništiti, a predmeti odnosno uređaji namijenjeni ili uporabljeni za činjenje tih prekršaja će se oduzeti.
- (5) Prekršajni postupak na temelju odredaba ovoga članka je žuran.

Članak 98.
(Zaštitna mjera)

(1) Pravnoj osobi koja počini prekršaj iz članka 97. stavak (1) ovoga Zakona u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrirani industrijski dizajn u trajanju do jedne godine, ako je počinjeni prekršaj osobito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja.

(2) Pravnoj osobi koja počini prekršaj iz članka 97. stavak (1) ovoga Zakona u povratu izreći će se zaštitna mjera zabrane djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrirani industrijski dizajn u trajanju od najmanje jedne godine.

Članak 99.
(Inspeksijska kontrola u vezi s prekršajima)

(1) Inspeksijsku kontrolu u vezi s prekršajima sankcioniranim u članku 97. ovoga Zakona obavlja inspekcija nadležna za kontrolu tržišta u Federaciji Bosne i Hercegovine, Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Inspeksijski postupak je žuran.

DIO ČETRNAESTI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 100.
(Prava priznata do primjene ovoga Zakona i provedbeni propisi za izvršenje ovoga Zakona)

(1) Registrirani industrijski dizajni koji vrijede na dan stupanja na snagu ovoga Zakona i dalje ostaju na snazi i na njih će se primjenjivati odredbe ovoga Zakona.

(2) Ravnatelj Instituta donijet će provedbene propise za izvršenje ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, osim propisa iz čl. 16. i 96. stavak (2) ovoga Zakona.

(3) Provedbene propise u smislu stavka (2) ovoga članka čine: Pravilnik o postupku za priznanje industrijskog dizajna, Odluka o posebnim troškovima postupka za stjecanje i održavanje prava na industrijsko vlasništvo, Odluka o uvjetima za upis u registre zastupnika za zaštitu industrijskog vlasništva, Pravilnik o stručnom ispitu za zastupnike za zaštitu industrijskog vlasništva i Odluka o naknadi za rad u Povjerenstvu za žalbe.

Članak 101.

(Prestanak važenja drugih propisa i postupci za priznanje industrijskog dizajna u tijeku)

(1) Početkom primjene ovoga Zakona prestaju važiti odredbe POGLAVLJA II - VRSTE PRAVA INDUSTRIJSKOG VLASNIŠTVA Odjeljak 3. INDUSTRIJSKI DIZAJN (čl. 97. do 115.) Zakona o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 3/02 i 29/02) koje se odnose na industrijski dizajn, kao i odredbe koje se mogu sukladno primijeniti na industrijski dizajn.

(2) Iznimno od odredbe stavka (1) ovoga članka, Zakon o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini i dalje će se primjenjivati na sve upravne postupke u vezi s industrijskim dizajnom koji nisu okončani do dana početka primjene ovoga Zakona.

Članak 102.

(Primjena međunarodnih ugovora)

Odredbe međunarodnih ugovora u vezi s industrijskim dizajnom kojima je pristupila BiH primjenjuju se na predmete koje tretira ovaj Zakon i u slučaju sukoba s odredbama ovoga Zakona primjenjuju se odredbe međunarodnih ugovora.

Članak 103.

(Jedinstvena primjena odredaba o Povjerenstvu za žalbe u Zakonu o patentu, Zakonu o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i Zakona o žigu)

Odredbe čl. 77. i 78. ovoga Zakona i odgovarajuće odredbe Zakona o patentu, Zakona o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i Zakona o žigu, kojima se uređuje Povjerenstvo za žalbe Instituta, primjenjuju se na način da se formira jedno povjerenstvo za žalbe.

Članak 104.

(Stupanje na snagu i primjena Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenome glasniku BiH", a primjenjuje se od 1. siječnja 2011. godine.

PSBiH broj 520/10
28. svibnja 2010. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. **Milorad Ćivković**, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Sulejman Tihić, v. r.